

var rigtigst, at Thinget blev opmærksomt paa, hvorledes vi i Virkeligheden ere stillede overfor denne Regjerings Forvaltning.

Det ærede Medlem, der igaar først havde Ordet, udtalte, at vi overfor det foreliggende Finantslovsforslag gjorde bedst i at tage "Sparommelighed" til Devise. Jeg kan være ganske enig med ham deri og især, naar han hentydede til, at Sparommeligheden maatte særlig gaa ud over saadanne Foranstaltninger, som skulde træffes til Forsvarsvæsenets Fremme, paa det militære Budget; men derimod vil jeg gjøre den Hensigtning, om det maaske ikke var lige saar rigtig at anvende Sparommeligheden paa saadanne Poster paa dette Finantslovsforslag, som ere beregnede paa forskjellige Reformer og Foranstaltninger ved Jernbanevæsenet, thi jeg giver nemlig ogsaa det ærede Medlem Ret i, at der er Punkter her, hvorpaa vi burde have vor Opmærksomhed henvendt. Det ærede Medlem fremhævede, i hvilken sørgelig Forfatning vor Forbindelse med Udlandet er, i Særdeleshed med Tydskland, hvorigjennem vi jo staa i Forbindelse med det øvrige Udland. Det ærede Medlem sagde meget rigtig, at naar man f. Ex. skal kjøre med Jernbane gennem Sylland til Hamborg, vil man med det Tog, som vi nu have, komme for sent til det Tog, som gaar fra Hamborg til Köln. Det har, skjøndt den danske Regjering i en Mærkelighed har været opmærksom paa dette Forhold, ikke været den muligt at faae tilveiebragt et Stog, der gaar fra Kjøbenhavn til Hamborg, skjøndt der var al mulig Anledning dertil. Den danske Regjerings Mangel paa Evne til at forhandle med den tydske Regjering er saa stor, at den ikke har kunnet bevæge den til at sætte et nyt Stog i Gang. Over Korsør—Kiel kan man ganske vist komme tidsnok, dog kun 20 Minuter før Tiden, saa at man er lige ved at komme for sent, men hvis man tager ad den Route, som det er meget vigtigt for Danmark at udvikle, ikke alene for vor egen Trafiks Skyld, men ogsaa for den Vigtigheds Skyld, som Routen har overfor vor hele Forbindelse med andre Lande, kommer man for sent, der har den danske Regjering Intet gjort. Nu forlanger den danske Regjering ikke saa Penge til Jernbanevæsenet, til Lokomotiver, til nye Vogne, til forskjellige Stationsbygninger og Lignende; det var da ikke urimeligt at minde Regjeringen om det, der først og fremmest forlanges af en Jernbanebestyrelse, nemlig en vis Præcisitet. Den Erfaring, tror jeg, Alle have gjort, at noget saa Upræcist som det danske Jernbanevæsen, existerer der ikke. Man kan kjøre fra Neapel til Korsør og komme i rette Tid, men fra Korsør

er man sikker paa at komme for sent til Kjøbenhavn, og hvor som helst man kjører paa danske Jernbaner, om det saa kun er fra Kjøbenhavn til Helsingør, er man vis paa at komme for sent. Der er en mærkelig Mangel paa Disciplin, en mærkelig Slappelse tilstede; man ser altid Stationsforvaltere og Togsførere slaa forskjellige Passagerer af, medens de lade Togene vente. Det ligger i, at der ikke fra Centralbestyrelsens Side er givet dem saadanne Regler, at de forstaa, at det, som det kommer an paa her, er en stor Præcision, at vi ikke skulde staa til Spot og Skam paa dette Punkt for Fremmede fra alle andre Lande. Jeg skal nævne et Exempel fra min egen Erfaring. Jeg kom til Nyborg en Søndag i Sommer; det Dampskib, der skulde føre os over, kom ikke; det var 1½ Time forsinket. Da jeg spurgte Embedsmændene paa Nyborg Station, hvad Grunden kunde være, svarede de, at der var Højremøde i Korsør. Jeg vil tilstaa, at jeg endnu ikke er klar over, hvilken organisk Forbindelse, der er mellem disse to Ting, men vist er det, at saaledes løb Svaret. Maaske har Administrationen en saadan Omjörg for sine undergivne Kapitainer og Matroser, at den ønskede, at de ogsaa skulde troppe op med i den Procession, som gik i Korsør, men at lade os vente i Nyborg og naturligvis komme for sent baade til Korsør og Kjøbenhavn, det er dog, som det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) sagde, at rette Smed for Bager. Jeg skal for øvrigt i Anledning af dette Citat indskyde den Bemærkning, at det ærede Medlem er ikke stiv i sine Klaskittere, for det er ikke Baggesen, men Wesjel, som skriver dette. Saaledes kan man overalt faae konstateret, naar man kjører paa de danske Jernbaner, at de mangle alle Betingelser for den Præcision, som dog er det første Krav, man stiller til Jernbanevæsenet.

Jeg har tilladt mig denne Digression fra, hvad jeg egentlig havde at sige, for at henstille til det kommende Finantsudvalg just ikke paa disse Punkter at vise Sparommelighed, hvis det er muligt, at det kan forhandle saaledes med Regjeringen, at den lover Noget til Gjengæld for, hvad den saa ivrig forlanger. Men ibrigt synes det mig, naar man staar overfor det nuværende Finantslovsforslag, afsjort, at det er Indtægtsiden, hvorpaa vi skulle henvende vor største Opmærksomhed, for jo mere vi spare paa Udgifterne, des mere gaa vi Regjerings Grund, idet vi da ikke gjøre Andet end hjælpe den til at samle Penge op, som den saa gjerne vil. Da Tolblovsforslaget ifjor blev forelagt her i Thinget, knyttede Regje-